

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Iosephina Lvcernensis

**Reiß, Jacob
Tschan, Jacob**

Constantiae, 1658

91. Humillimus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9773

sed Deo gratissima *agonia* simul omnia, etiam Christum vitæ gratiæq; auctorem ac MARIAM dulcissimam coniugem abstulit. At est *agonia* reluctatio sensualitatis non sustinentis sibi auferri conveniens bonum. Bonum autem, quo IOSEPHVS fruebatur, fuit ipsi convenientissimum. Fuit ergo etiam *agonia* eius longè gravissima; cui perferendæ par esse aliàs non potuit.

ELOGIVM XCI.

IOSEPH

Humillimus.

QUÒ Signum quid est evidentius electorum, eò plaris idem fieri meretur. Atqui, ut ait Gregor. l. 34. moral. *evidentissimum signum reproborum est superbia, electorum verò humilitas.* Humilitas ergo plurimi fieri meretur. Atqui inter electos tertio statim loco IOSEPHVS est. Eius ergo humilitas humilitati IESV ac MARIÆ qui electorum capita sunt, debet esse vicinissima. At non cognoscunt multi aliam IOSEPHI humilitatem, quam quæ pro vilitate accipitur, & in fabro, cui ne quidem in diversorio locus est, hoc ipso maxima esse debet. Si ergo velim, ut deinceps humilitatem, quatenus virtus est, eidem IOSEPHO altissimam tribuant omnes, de illa quoque dicendum mihi erit.

Est autem humilitas virtus inclinans homi-

nem, ut se subijciat Deo. Ita S. Thom. 2. 2. q. 161. a. 2. ad 3. & S. P. N. Ignatius in lib. Exerc. Sp. de 5. Gradib. humilitatis. At eò quis se magis subijcit alteri, quò alterum magis attollit, seque sub illo, sive respectu illius, magis deprimat. Atqui nemo magis unquam extulit Deum, nemòque se depressit magis, atque IOSEPHVS. Vides ergo, non tam voluntate, quàm necessitate argumenti, cogi me tribuere eidem humilitatem altissimam, etiam in ratione virtutis. Sed tamen ne consequentia hæc per se quidem manifesta, verùm præmissis innixa earum vitio concidat, probo ego minorem, quæ una ruinæ propior videri posset.

Ac 1. quanto magis iustus Deum cognoscit, tanto magis extollit Deum, atqui IOSEPHVS iustus, magis, quàm alij, Deum cognovit. Cognovit enim, ut in Elog. 75. dictum est, intuitivè essentialiam eius, quantùm viatori fas est, cognovit & abstractivè essentialiam eius, per contemplationem, institutionem, revelationem IESV, MARIÆ & Angelorum; cognovit denique ex ijs, quæ incarnationem Dominicam circumstetere, miraculis ac virtutibus, quæ ceu radij solem latentem, Dei maiestatem clarissimè ipsi demonstrabant, Ergo IOSEPH iustus, magis, quàm alij, extulit Deum, quod prima pars probandæ minoris dicebat.

2. Ille se magis sub Deo deprimat, qui cum sit dignus summis honoribus, eius causâ repudiat omnes, minimo contentus. At est IOSEPHVS haud dubiè summis honoribus dignus, tum merito
virtu-

virtutis, tum dignitatis, & tamen repudiat omnes, minimo contentus. Ergo nemo magis se, quàm IOSEPHVS unquam depressit; quæ fuit pars altera eiusdem minoris.

Hic autem unà mecum interiunge pauxillum, & eum, de quo agitur, IOSEPHVM subtilius discerne. Est ille nobilissimo, & antiquissimo Regum sanguine natus; est aviti regni genuinus hæres; est Pater Regis Regum; maximi Filij Dei; est Sponsus ac Vir MARIÆ; Dominae supremæ; est amicus ab Oriente professorum Magorum; est Cognatus Summi Pontificis, & magnatū Iudæ, qui familiam David inter divitias honorēsque eā adhuc ætate sustinebant. Et tamen velut oblitus horum omnium, tantopere exinanivit se, ut mallet faber esse ac videri, formam servi vilissimi accipiens, & ad extremum usque in summo omnium contemptu retinens.

Sed tu hæc apud te penitius exputa. Ego autem id ipsum adhuc aliter ostendo. Nempe is deprimat se magis, qui se magis subjicit ei, qui se depressit ad infimum locum. Atqui IOSEPHVS maximè se subiecit Christo, qui se ad infimum locum depressit. Ergo ipse se magis, quàm alij, depressit. Minor probatur, quia permisit excludi se domo, quī tot antè domus fabricatus est; quia in præsepi adoravit Deum hominem, qui in cunis imò throno facilè potuisset; quia inter aulicos nati Regis primos omnium pastores adlegit, ac deinde primū Orientis Reges; qui Angelos de cælo ad-

S 2

vocare

vocare potuit; quia etiam ignotus, exul, ac contemptus, omnem reliquam ætatem exegit, qui celebrari honorarique ab omnibus merebatur.

Multa equidem hic alia omitto humilitatis argumenta. Verùm hæc quæ dixi, adamatæ brevitati sufficiunt. Et tu ipse aspicere potes IOSEPHYM fabрили operi intentum, simul Magistrum Magistri humilitatis, ac discipulum. Te quoque eundem in discipulum deposcit, si te eius non pudet, cuius non puduit Christum. At pudere non debet, inter hæc humilitatis exempla, nisi à præ-excelſis filiorum Dei cogitationibus impudenter degenerare velimus.

ELOGIVM XCII.

IOSEPH

Exemplar totius Evangelicæ Beatitudinis.

ITerum gratias Gratiam debeo, qui l. 3. c. 5. Elogium hoc primus memoriæ prodidit, ac pertrahavit. Sed IOSEPH tot est suarum laudum præcones meritis, ut licet eodem in stadio ego quoque circa eandem auriger metam, fastidio tamen non videar futurus.

Igitur Beatitudo Evangelica est status in Evangelio propositus proximè ducens ad Beatitudinem cœlestem, cui apprimè similis est. Sicut enim Beatitudo cœlestis consistit in cognitione clara, & intuitu.